

Απαντήσεις στα Λατινικά της θεωρητικής κατεύθυνσης

A1. Εσύ αναζήτησε τα ίχνη του ανθρώπου, σε παρακαλώ, και με την πιο μεγάλη φροντίδα είτε στείλε τον στη Ρώμη είτε φέρε τον μαζί σου επιστρέφοντας (όταν επιστρέφεις) από την Έφεσο. Μη σε απασχολήσει πόσης αξίας είναι ο άνθρωπος. (ποια είναι η τιμή του). Γιατί έχει μικρή αξία όποιος είναι τέτοιος μασκαράς. Αλλά για την ελεεινή πράξη και το θράσος του δούλου τόσο πολύ οργίστηκε ο Αίσωπος, ώστε τίποτα δε θα μπορούσε να είναι πιο ευχάριστο σ' αυτόν από την επανάκτηση του δραπετή.

Αυτές εγώ, που επιθυμούσα την καλή διοίκηση και διαχείριση της πολιτείας, τις έβαζα πάντα μπροστά μου ως παραδείγματα (πρότυπα). Με το να λατρεύω και να αναλογίζομαι τους έξοχους άνδρες διέπλαθα τη ψυχή και το νου μου. Γιατί έτσι, με το να επιδιώκω μόνο τον έπαινο και την τιμή και με το να θεωρώ ότι έχουν μικρή αξία όλα τα βάσανα του σώματος και όλοι οι θανάσιμοι κίνδυνοι, μπόρεσα να ριχτώ σε τόσο πολλούς και τόσο μεγάλους αγώνες για τη δική σας σωτηρία.

B1

summa → superiore
parvi → minime
preti → pretium
scelus → scelera
tanto dolore → tantus dolor
nihil → nulla re
ei → earum
gratius → gratiores
quas → cui
bene → meliora
rem → re
mentem → mentium
omnes → omni
cruciatu → cruciatu

B2.

investiga → investiganto
mitte → misistis
rediens → redeunt
deduc → deduxerit
noli → non vis

sit→ essemus
adfectus est → adficeris, (adficere)
posit→ potuisse
gerendi→ gererentur
administrandi→ administravisses
colendo→ cultu
proponebam→ proposuissent
conformabam→ conformatum iri
expetendo→ expetivero
obicere→ obiectura

Γ1α.

-tu hominem noli investigare
-tu hominem ne investigaveris

Γ1β.

-rediens: dum redis

Γ1γ.

epheso: απρόθετη αφαιρετική απομάκρυνσης ως επιρρηματικός προσδιορισμός στο rediens.

tecum: εμπρόθετος προσδιορισμός συνοδείας ως επιρρηματικός προσδιορισμός deduc.

nihili: γενική αξίας στο ρήμα est.

dolore: απρόθετη αφαιρετική μέσου ως επιρρηματικός προσδιορισμός στο est adfectus

cupidus: επιρρηματικό κατηγορούμενο του τρόπου στο proponebam.

gerendi: γενική γερονδίου ως γενική αντικειμενική στο cupidus

tot: επιθετικός προσδιορισμός στο dimicationes

mortis: γενική επεξηγηματική στο pericula

me: αντικείμενο στο απαρέμφατο obicere

Γ2α.

Δευτερεύουσα επιρρηματική συμπερασματική πρόταση. Εισάγεται με τον συμπερασματικό σύνδεσμο ut που συνοδεύεται από το nihil και έτσι η πρόταση είναι αποφατική. Εκφέρεται με υποτακτική γιατί το αποτέλεσμα στα λατινικά θεωρείται υποκειμενική κατάσταση, χρόνου ενεστώτα (possit) γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (est adfectus - παρακείμενος με σημασία ενεστώτα, άρα αρκτικός χρόνος) και σύμφωνα με την ιδιομορφία των συμπερασματικών ως προς την ακολουθία των χρόνων εκφράζει το σύγχρονο στο παρόν. Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο adfectus est.

Γ2β.

- hominibus excellentibus cogitandis.

Η γερουνδιακή έλξη είναι προαιρετική, γιατί έχουμε απρόθετη αφαιρετική γερουνδίου.

Γ2γ.

Cicero dicit quas (eas) se cupidum bene gerendi et administrandi rem publicam, semper sibi proponere

